

Beiarn kommune
8110 MOLDJORD

MØTEINNKALLING

Utvalg: PLAN- OG RESSURSUTVALGET
Møtested: Møterommet, Kommunehuset
Møtedato: 29.01.2014 **Tid:** 10:00

Eventuelt forfall meldes til tlf. 75569000
Varamedlemmer møter etter nærmere avtale.

Innkalte:

Funksjon	Navn	Forfall Innkalt for
Leder	Bror Even Hemminghytt	
Nestleder	Kjell Sandmo	
Medlem	Rune Jørgensen	
Medlem	Tone K. Helbostad	
Medlem	Ole-Håkon Hemminghytt	

SAKSLISTE

Saksnr. **Arkivsaksnr.**
Tittel

REFERATER

DELEGERTE VEDTAK

1/14	12/600
ANLEGGSPPLAN FOR KULTURBYGG, IDRETT OG FRILUFTSLIV
2/14	13/714
SØKNAD OM FRADELING AV FALLRETT
3/14	13/513
TILBYGG HYTTE SANDMOEN MED DISPENSASJONSSØKNAD
4/14	13/207
FORSØKSORDNING MED ETABLERING AV SNØSCOOTERLØYPER
- FORSKSRIFT.
5/14	13/726
EITERJORD GRUNNEIERLAG SA - SØKNAD OM DISPENSASJON
MOTORFERDSEL I UTMARK FOR TRANSPORT AV UTSTYR TIL
GJETERBU VED KVALVATN

6/14

13/730

**SKADEFELLINGSLAGET - SØKNAD OM DISPENSASJON
MOTORFERDSEL I UTMARK FOR UTKJØRING AV ÅTE**

Beiarn kommune, 23.01.2014

Bror Hemminghytt

Leder.

REFERERES FRA DOKUMENTJOURNAL

Dato: 19.11.2013-22.01.2014 Utvalg: PLR Plan- og ressursutvalget

Saksnr Løpenr	Regdato Navn Innhold	Avd/Sek/Sakb	Arkivkode
13/707-1 6043/13	05.12.2013 Det kongelige Landbruks- og matdepartement PRAKTISERING AV PRISKONTROLLEN	L/K//OJN	V60
13/311-16 54/14	06.01.2014 Nordland Fylkeskommune SVAR PÅ SPØRSMÅL OM ELGFORVALTNING	L/K//OJN	K46
13/311-17 75/14	07.01.2014 Hjorteviltregisteret.no FELLINGSRAPPORT ELG 2013	L/K//OJN	K46
12/724-5 264/14	16.01.2014 Utmarkskommunenenes Sammenslutning HØRINGSUTTALELSE FORSKRIFT FOR ERSTATNING FOR TAP OG FØLGEKOSTNADER NÅR HUSDYR BLIR DREPT ELLER SKADET AV ROVVILT	L/K//OJN	K47
14/47-1 368/14	22.01.2014 Fylkesmannen i Nordland ARSTADLIA - TVERVIKNAKKEN NATURRESERVAT - KORRIGERING AV VERNEFORSKRIFT	L/K//OJN	K12

Delegerte vedtak

Dato: 15.11.2013 - 22.01.2014 Utvalg: PLR Plan- og ressursutvalget

Arkivsak	Dato Navn Innhold	Saksnr.	Avd/Sek/Saksb.	Arkivkode Resultat
13/639	19.11.2013 GJENOPPBYGGING AV HYTTE	DS 76/13	TEK//TG	GNR 61/7 Søknad innvilget
13/604	29.11.2013 SØKNAD OM DISPENSASJON	DS 77/13	L/K//OJN	K01 MOTORFERDSEL I UTMARK
12/1041	06.12.2013 SØKNAD OM ANSVARSRETT	DS 78/13	TEK//TG	GNR 70/27 Søknad innvilget
13/490	06.12.2013 FRADELING AV TUN/BYGNINGER	DS 79/13	TEK//TG	GNR 49/3,11 Søknad innvilget
13/600	11.12.2013 SØKNAD OM DISPENSASJON	DS 80/13	L/K//OJN	K01 MOTORFERDSEL I UTMARK
13/722	18.12.2013 SØKNAD OM DISPENSASJON	DS 81/13	L/K//OJN	K01 MOTORFERDSEL I UTMARK
13/582	20.12.2013 Fylkesmannens landbruksavdeling TILTAKSSTRATEGI KULTURLANDSKAP OG MILJØ, SKOG OG KLIMA 2014 - 2017.	DS 82/13	L/K//AMW	V10
12/1021	06.01.2014 Steinar Pedersen SØKNAD OM TILSKUDD TIL DRENERING	DS 2/14	L/K//AAE	GNR 16/6
14/8	07.01.2014 SØKNAD OM DISPENSASJON	DS 3/14	L/K//OJN	K01 MOTORFERDSEL I UTMARK - LAVTFLYGING MED HELIKOPTER

RELACOM V/TRULS KRISTIANSEN

Delegerte vedtak

Dato: 15.11.2013 - 22.01.2014 Utvalg: PLR Plan- og ressursutvalget

Arkivsak	Dato Navn Innhold	Saksnr.	Avd/Sek/Saksb.	Arkivkode Resultat
14/5	07.01.2014 SØKNAD OM SKILT BEIARN VERTSHUS	DS 4/14	TEK//TG	GNR 10/18 Søknad innvilget
13/377	08.01.2014 SØKNAD OM DELING AV GRUNNEIENDOM GNR 6/2 - JORDLOVSBEHANDLING	DS 5/14	TEK//TG	GNR 6/2
12/142	08.01.2014 HYTTETOMT MAGNE STENSLAND	DS 6/14	TEK//TG	GNR 14/6 Søknad innvilget
13/596	14.01.2014 TOMT JIM STIAN JOHANSEN	DS 7/14	TEK//TG	GNR 54/1 Søknad innvilget
13/595	14.01.2014 TOMT FRODE JOHAN JOHANSEN	DS 8/14	TEK//TG	GNR 54/1 Søknad innvilget
13/377	14.01.2014 DELING AV GRUNNEIENDOM 6/2	DS 9/14	TEK//TG	GNR 6/2 Søknad innvilget
12/336	14.01.2014 Beiarelva SA FERDIGGODKJENNING AV TILTAK OG UTBETALING AV SMIL-MIDLER TIL BEIARELVA SA	DS 10/14	L/K//OJN	V08
14/24	16.01.2014 NORSK INSTITUTT FOR NATURFORSKNING - SØKNAD OM LANDINGSTILLATELSE MED HELIKOPTER - FORSKNINGSFANGST AV GAUPE	DS 11/14	L/K//OJN	K01
14/17	16.01.2014 SØKNAD OM DISPENSASJON MOTORFERDSEL I UTMARK EILIF UTHEIM	DS 12/14	L/K//OJN	K01

ANLEGGSPAN FOR KULTURBYGG, IDRETT OG FRILUFTSLIV

Saksbehandler: Janne Berntsen
 Arkivsaksnr.: 12/600

Arkiv: 143

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
28/12	Plan- og ressursutvalget	05.06.2012
58/12	Plan- og ressursutvalget	09.10.2012
64/12	Kommunestyret	25.10.2012
3/13	Plan- og ressursutvalget	30.01.2013
2/13	Kommunestyret	27.02.2013
1/14	Plan- og ressursutvalget	29.01.2014

Rådmannens innstilling:

Framlagte utkast til "Anleggsplan for kulturbygg, idrett og friluftsliv for Beiarn kommune 2014-2024" vedtas som kommunens forslag til kommunedelplan og legges ut til *første gangs høring*, samt offentlig ettersyn i 6 uker, jfr. Plan- og bygningslovens bestemmelser. Anleggsplanen består av mål og strategier i et langtidsperspektiv, og handlingsplanen i et fireårsperspektiv. Handlingsplanen skal rulleres årlig i hht. behandling av økonomiplanen.

Saksutredning:

Anleggsplan for kulturbygg, idrett og friluftsliv Beiarn kommune 2014 – 2024 er en del av kommuneplanen. Formålet med planarbeidet er å bedre den fysiske tilretteleggingen for aktivitet, idrett og kultur i kommunen. Nytt av året er at Anleggsdelen "*Anleggsplan for kulturbygg, idrett og friluftsliv 2014 – 2024*" er skilt ut fra aktivitetsdelen. Aktivitetsdelen legges inn i *Folkehelseplanen* og rulleres her. Selve handlingsplanen har et fireårsperspektiv, og skal rulleres årlig i hht. økonomiplanen.

For å være berettiget til spillemidler for kulturbygg, idretts- og nærmiljøtiltak/anlegg for friluftsliv er det krav om at kommunene har vedtatt anleggsplanen som en kommunedelplan. Etter den nye Plan- og bygningslovens bestemmelser betyr dette en utvidet planprosess i forhold til tidligere arbeid med en slik plan.

Bakgrunn:

Den 5. juni 2012, sak 28/12 fattet PLR følgende vedtak: *Det settes i gang et arbeid som skal føre fram til en revidert "Anleggsplan for kulturbygg, idrett og friluftsliv for Beiarn kommune 2013 – 2017"*.

Anleggsplanen inneholder planer for anlegg tilknyttet kultur, idrett og friluftsliv i kommunen. Revidering av planen er i samsvar med kommunens vedtatte planstrategi, dvs at anleggsplanen er en av planene kommunen skal prioritere i 2013 (2014).

Proessen:

Anleggsplanen skal utarbeides på bakgrunn av vedtatt planprogram. I forbindelse med planoppstart skal det framlegges et forslag til anleggsplan som skal ut på høring og legges ut til offentlig ettersyn i 6 uker. Endelig anleggsplan skal godkjennes av kommunestyret.

Anleggsplanen skal gjøre rede for:

- Formålet med anleggsplanen, hva planleggingen skal bygge på
- Krav til anleggsplanen og organisering
- Prioritert handlingsplan etter krav om spillemidler
- Krav om handlingsplan i hht økonomiplan og arealplan.

Planprosessen frem til nå er i hht planprogrammet, med unntak av tidsrammen.

Når anleggsplanen nå er utarbeidet, skal dette ut til første gangs høring og offentlig ettersyn i 6 uker. Kommunedelplanen skal deretter bearbeides og behandles i forhold til innspill, og til slutt ny behandling i planutvalget, ny høring og endelig vedtak i kommunestyret. Til slutt kunngjøring.

Vurdering:

Den nye plan- og bygningslovens bestemmelser gjør at planarbeidet har tatt mer tid og ressurser enn tidligere arbeid med *Plan for fysisk aktivitet og naturopplevelser*. Det bør vurderes om mål og strategier i denne kommunedelplanen samsvarer med samfunnsdelen og arealdelen i kommuneplanen. Da disse planene ikke er behandlet, gis det rom for endringer i høringsrunden.

Vedlegg:

Forslag til *Anleggsplan for kulturbygg, idrett og friluftsliv Beiarn kommune 2014 – 2024*.

SØKNAD OM FRADELING AV FALLRETT

Saksbehandler: Aagot Eide
Arkivsaksnr.: 13/714

Arkiv: GNR 48/4

Saksnr.: Utvalg
2/14 Plan- og ressursutvalget

Møtedato
29.01.2014

Rådmannens innstilling:

Plan- og ressursutvalget viser til saksutredningen og avslår søknad fra Tore Soløy om fradeling av fallrettighetene i Steinåga fra eiendommen gnr 48 bnr 4 for overføring av disse til gnr 48 bnr 51/52.

Vedtaket begrunnes ut fra hensynet til vern av arealressursene for landbrukseiendommen.

Det godkjennes at fallrettighetene i Steinåga leies ut til Sjøfossen Energi AS for en periode på 40 år.

Vedtaket har hjemmel i jordloven, jf. § 12.

Bakgrunn:

Tore Soløy søker om fradeling av fallrett i Steinåga fra sin eiendom gnr 48 bnr 4 og overføre denne til kraftverkstomten gnr 48 bnr 51 og 52. Hensikten med fradelingen er å gi sine to døtre del i framtidig avkastning som kraftproduksjon i Steinåga kan gi. Steinåga er under utbygging og ventes satt i drift i løpet av året. Soløy har inngått 40 års leieavtale med Sjøfossen Energi AS. Leieavtalen er ikke vedlagt søknaden, men en antar at den sikrer grunneier en årlig leiesum for leie av fallrettighetene i hele leieperioden.

Leieavtalen har ikke vært jordlovsbehandlet tidligere. Det søkes nå også om godkjenning av denne avtalen etter jordloven.

Det var i 2008 at kraftselskapet Sjøfossen Energi AS fikk konsesjon etter vannressursloven til utbygging og regulering av Steinåga og Nedre Staupåvatnet i Beiarvassdraget med en årlig produksjon på 26 GWh.

Fradeling av fallrettigheter fra landbrukseiendommer, herunder bortleie over 10 år, skal godkjennes av jordlovsmyndigheten.

Leietaker(utbygger) må i tillegg ha konsesjon etter konsesjonsloven av 28.november 2003 nr. 98. Utbygger har imidlertid ikke fremmet slik søknad.

Tore Soløy eier grunneiendommene gnr 9 bnr 9 og gnr 48 bnr 4. Begge eiendommene er landbrukseiendommer, har vært på samme eierhånd siden 1927, og vurderes som én driftsenhet i landbruket. I følge kartbasen til skog og landskap (gårdskartet) har eiendommene

et samlet areal på 2092 dekar hvorav 90 dekar fulldyrka jord og 722 dekar produktiv skog. Dyrka jord er bortleid. Soløy bor på gnr 9/9 hvor han driver annen næringsvirksomhet.

Eiendommen(e) ligger innenfor kategoriene Landbruks- natur og friluftsområde i kommunens arealplan.

Lovgrunnlaget (Lov om jord):

Jordloven gjelder for hele landet med unntak for områder som enten i reguleringsplan er lagt ut til andre formål enn landbruk eller hensynssone, eller dersom det aktuelle området i bindende arealdel av kommuneplanen er lagt ut til bebyggelse og anlegg. Unntaket gjelder også dersom det er lagt ut til landbruks- natur- og friluftsområde samt reindrift (LNF-R) der formålet med fradelingen er i samsvar med bestemmelser om spredt utbygging som forutsetter reguleringsplan før deling og utbygging kan skje. Jordloven inneholder også noen avgrensninger knyttet til energi- og vassdragslovgivningen, bl.a. ved at delingsbestemmelsene ikke gjelder for anlegg for overføring eller omforming av elektrisk energi der vassdragsmyndigheten har gitt tillatelse til vassdragstiltak.

Bestemmelsene om deling av eiendom framgår av § 12 i jordloven:

Deling av eigeendom som er nytta eller kan nyttast til jordbruk eller skogbruk må godkjennast av departementet. Det same gjeld forpaking, tomtefeste og liknande leige eller bruksrett til del av eigeendom når retten er stifta for lengre tid enn 10 år eller ikkje kan seiast opp av eigaren (utleigaren). Med eigeendom meiner ein òg rettar som ligg til eigedommen og partar i sameige.

Skal dyrka jord takast i bruk til andre formål enn jordbruksproduksjon, eller skal dyrkbar jord takast i bruk slik at ho ikkje vert eigna til jordbruksproduksjon i framtida, kan samtykke til deling ikkje givast utan at det er gitt samtykke til omdisponering etter § 9.

Ved avgjerd av om samtykke til deling skal givast, skal det leggjast vekt på om delinga legg til rette for ein tenleg og variert bruksstruktur i landbruket. I vurderinga inngår mellom anna omsynet til vern av arealressursane, om delinga fører til ei driftsmessig god løysing, og om delinga kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området. Det kan leggjast vekt på andre omsyn dersom dei fell inn under formålet i jordlova.

Sjølv om det etter tredje ledd ikkje ligg til rette for å gi samtykke til deling, kan samtykke givast dersom deling vil vareta omsynet til busetjinga i området.

Samtykke til deling kan givast på slike vilkår som er nødvendige av omsyn til dei føremåla som lova skal fremja.

Føresegnene gjeld utan omsyn til om ein eigeendom har fleire registernemningar når eigedommen eller ideell del av han er på same eigarhand og etter departementet sitt skjønn må reknast som ei driftseining.

Samtykke til deling er ikkje nødvendig når særskild registrert del av eigeendom vert seld på tvangssal. Det same gjeld dersom det i samband med offentleg jordskifte er nødvendig å dela eigeendom.

Dersom deling ikkje er rekvirert innan tre år etter at samtykke til deling er gitt, fell samtykket bort.

Departementet kan gi forskrift om høve til fradeling av mindre areal utan godkjenning i samband med grensejustering etter matrikkellova.

Vurdering

Vurderingene må ses i sammenheng med jordlovens formål; å sikre at arealressursene blir disponert på en måte som gir en tjenlig, variert bruksstruktur ut fra samfunnsutviklingen i området, med hovedvekt på hensynet til bosetting, arbeid og driftsmessig gode løsninger.

Videre skal vurderingen ta utgangspunkt i formålet med delingsbestemmelsen; å sikre og samle ressursene som grunnlag for landbruksdrift for nåværende og fremtidige eiere. Utgangspunktet for bestemmelsen om deling skal være at delingen skal tillates dersom det ikke går ut over de interessene bestemmelsen skal verne om, og ta utgangspunkt i de langsiktige virkningene for eiendommen og inntekten fra den ved å dele fra areal eller bygninger. Det har ikke nevneverdig vekt hva som er privatøkonomisk mest lønnsomt for eieren.

Bestemmelsen omfatter bebygde og ubebygde eiendommer som er nyttet eller kan nyttes til jordbruk eller skogbruk. Det er uten betydning om eiendommen består av kun dyrka jord eller kun skog. Inn under bestemmelsen kommer også eiendommer som brukes til hagebruk. Eiendommen må ha en slik størrelse og beliggenhet at den kan gi grunnlag for lønnsom drift. I praksis har en eiendom med totalareal på 5 dekar blitt ansett tilstrekkelig ettersom den hadde 3 dekar fulldyrka jord

Det går fram av bestemmelsen at begrepet eiendom også omfatter rettigheter, og parter i sameie som hører til eiendommen (sameie mellom bruk). Slike rettigheter og parter kan blant annet gjelde beiteretter, seteretter, fiskeretter, jaktretter, fallretter og sameie i utmark. Bruksretter må være av et visst omfang for at bestemmelsen om deling skal komme til anvendelse.

Fradeling av servitutter, jaktretter og fiskeretter er også regulert i hhv. servituttloven § 9, viltloven § 28 annet ledd og i lakse- og innlandsfiskeloven § 19 første ledd. I servituttloven heter det at *«rett som ligg til fast eigedom, må ikkje avhendast utan saman med eigedomen eller ein høveleg del av han.»* Bestemmelsene i viltloven og lakse- og innlandsfiskeloven har bestemmelser om at hhv jaktrett og fiskerett ikke kan skilles fra eiendomsretten for lengere tid enn 10 år om gangen, uten når retten følger bruksrett til eiendommen.

«Omsynet til vern av arealressursane»

Av hensyn til vern av arealressursene skal man hindre at det oppstår enheter som det er vanskelig å drive rasjonelt og opprettholde i aktiv bruk. Vurderingene skal i denne sammenheng ta utgangspunkt i de langsiktige virkningene for eiendommen og inntekten fra den ved å dele fra areal (herunder rettigheter) eller bygninger.

Uten utbygging gir fallretten ingen inntekt til grunneier. Bygging av småkraftverk er både ressurs- og kapitalkrevende, og det er ofte slik at rettighethaverne selv ikke vil ha forutsetninger for å gjennomføre en slik utbygging. Den eneste muligheten for å få en inntekt

av denne ressursen er da å la et kraftselskap stå for utbygging. Når grunneier gjennom avtale er sikret en årlig leiesum, kommer fallretten da gården til gode.

Overføring av fallretten til annen eiendom, i denne saken til kraftverkstomta, vil føre til at rettigheten gjøres tilgjengelig for salg utenom selve eiendommen. Søker har ikke framlagt noen leieavtale, men det legges til grunn at leiesummen er betydelig. Landbrukseiendommen får dermed redusert eller mistet en vesentlig del av sitt ressursgrunnlag.

I et langsiktig perspektiv vil det at bygningsmasse, og skog- og utmarksressurser er på samme eierhand kunne gi en nærmere tilknytning til eiendommen, og dermed gi en større sannsynlighet for opprettholdelse av bosetning og drift. Dette taler mot å godkjenne fradeling som omsøkt, men for godkjenning av leieavtalen.

«Om delinga fører til ei driftsmessig god løysing, og om delinga kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området.»

Å vurdere om delingen fører til driftsmessig god løysing, eller om delingen kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området er ikke aktuelt i denne saken.

Helhetsvurdering etter jordloven § 12, tredje ledd

Fradeling av fallretten i Steinåga, og overføring av den til annen eiendom (kraftverkstomta) vil ikke bidra til å sikre og samle ressursene som grunnlag for landbruksdrift for nåværende og framtidige eiere av eiendommen.

Bortleie av fallretten til kraftselskapet bidrar deimot til å sikre langsiktige leieinntekter som kan brukes til investeringer i landbrukseiendommen.

«Hensynet til bosetting»

Selv om det etter vurderingene over ikke ligger til rette for å gi samtykke til deling, kan samtykke gis dersom deling vil ivareta hensynet til bosetting i området. I denne saken er bosetting imidlertid ikke et relevant vurderingstema.

Konklusjon:

Av hensyn til vern av arealressursene på landbrukseiendommen kan ikke fradeling av fallretten i Steinåga og overføring av denne til kraftverkstomta tilrås.

En slik fradeling vil også kunne skape presedens for behandling av liknende saker i kommunen, og på sikt føre til at en rekke grunneiere med liten og ingen tilknytning til kommunen omsetter fallretter, med de negative konsekvenser dette kan ha for utviklingen i landbruksnæringen.

Bortleie av fallrett sikrer imidlertid grunneier en årlig leiesum som kan komme landbrukseiendommen til gode.

Vedlegg:

Søknad om fradeling av fallrett, dat. 7.12.2013
Gårdskart over gnr 9/9 og 48/4

Beiarn Kommune
8110 Moldjord

Beiarn Kommune		
Ar/Saksnr. 13/714	Dok.nr. 1	Reg.nr./A 605/13
10 DES 2013		
Ark.kode P 48/4		
Ark.kode S 4K	Saksbeh. A. E.	
Kassasjon	Gradsing	

Dato: 7/12-13

SØKNAD OM FRADELING AV FALLRETT

Jeg søker herved om fradeling av 49% av fallretten i Steinåga, med beliggenhet i Arstadalen Gr.nr.48 Br.nr.4 i Beiarn Kommune. Søknaden omfatter også godkjenning om utleie av fallretten i Steinåga til Sjøfossen Energi A/S for en periode på 40 år.

Hensikten med fradelingen er å gi mine to døtre del i den framtidige avkastning som kraftproduksjon fra vannet i Steinåga kan gi. Videre er det også for å forberede ett generasjonsskifte, der begge døtrene mine gis omtrent likt framtidig utbytte av verdien fallretten har.

Den praktiske gjennomføringen av dette er tenkt å være at fallretten fradeles fra 48/4, og overføres til kraftverkstomtene gr.48 br.51/52, der jeg med en andel på 51% og mine døtre Anita og Vanja, med henholdsvis 24 og 25 % står som eiere. På ett senere tidspunkt, når den ene av mine døtre overtar 48/4 etter meg, vil de kunne gjøre et bytte slik at denne overtar mine 51%, som fortsatt er knyttet til 48/4. Således er det 49% som blir fradelt fra gården.

Det er inngått 40 års leieavtale med Sjøfossen Energi A/S over fallretten i Steinåga. Kraftverket, som er under bygging, har en årlig stipulert produksjon på 25 Gwh, der vannet fra Steinåga utgjør 14 Gwh.

For å belyse historikken, er det slik at jeg eier to eiendommer. Den ene er gr.nr.9 br.nr.9, som var del av det opprinnelige hovedbruket på gården Soløy. Denne har vært i slektens eie fra ca år 1600. Min oldefar eide eiendommen i en periode fram til 1917, og da ble bruket delt mellom hans 2 sønner, der den ene var bestefaren min. Min bestefar drev gårdsbruket i kombinasjon med Lofotfiske. Søsteren til bestefaren min var gift med en person på Dokmo som var eier av 48/4, og da de emigrerte til Amerika, fikk bestefaren min skjøte på denne eiendommen i 1927.

Min onkel overtok så eiendommene fra min bestefar, men han drev ikke med gårdsbruk selv. I 1978 kjøpte jeg eiendommene fra min onkel, og etablerte meg med husdyrhold. Det er kun 9/9 som har bygninger og dyrket mark. 48/4 er en ren utmarkseiendom.

9/9 består av ca. 100 da med dyrket mark, der all dyrkbar jord er utnyttet. Videre er det et plantefelt med gran på ca 20 da. Øvrig utmark er felles for gårdene på Soløy, der jeg har en andel på 1/7. part. På denne eiendommen er det en elv som er konsesjonssøkt for kraftutbygging med en produksjon på ca. 14 gwh. I denne eventuelle utbyggingen eier altså 9/9 en syvendepart.

48/4 ligger ca 14 km i avstand fra 9/9 i ett dalføre, der det er en anleggsveg med en avstand på 10 km fra offentlig veg. Vegen er kun sommervedlikeholdt. Eiendommen er på ca. 500 da, der omtrent alt er tilplantet med gran. Videre består einendommen av ett grustak, der jeg i perioder de siste 30 årene har drevet grusproduksjon for salg.

Jeg startet som kjent med husdyrhold på 9/9, dette basert på melkeproduksjon med 7 årskyr og litt kjøttproduksjon. I 1986 la jeg ned gårdsdriften. Siden den tid har jeg drevet med eget verksted, og den tidligere nevnte grusproduksjonen. Jorden er forpaktet bort.

Med bakgrunn i historikken og de faktiske forhold vil jeg hevde at gården ikke lenger har de ressursene som kreves for at den kan gi et selvstendig grunnlag for jordbruksmessig utkomme, og følgelig er ikke fallretten noe som kan være en del av et jordbruksmessig næringsgrunnlag. Man ser også at 48/4 historisk har kommet til i forholdsvis nyere tid, og ikke er en del av den opprinnelige gården. Gården vil fortsatt ha del i fallretten til den andre elven, samt 51% i Steinåga.

Det er slik at den eldste dattera mi, som skal overta gården, bor i Beiarn. Den andre dattera mi bor i Bodø, men eier Gr.9 Br 10 med påståene enebolig. Man kan tenke seg et senario, hvis ikke fradeling lar seg gjennomføre, at min eldste datter må løse ut den andre med et betydelig beløp. Dette beløpet kan være satt i en periode der avkastningen synes god. Over tid kan det bli dårligere avkastning, og da må hun kanskje betjene ett lån som hun ikke har dekning for i inntjeningen fra kraftproduksjonen. I et slikt tilfelle vil dette kunne bli en byrde, og kunne gi svakere posisjon enn en deling av de faktiske ressurser.

Henviser til rundskriv av 1. juli 2013 fra Det kongelige Landbruks-og Matdepartement, der det står som følger:

Pkt. 7.1 Jordlovens § 12: « utgangspunktet for bestemmelsen om deling skal være at deling **skal tillates** dersom det ikke går ut over de interessene bestemmelsen skal verne om»

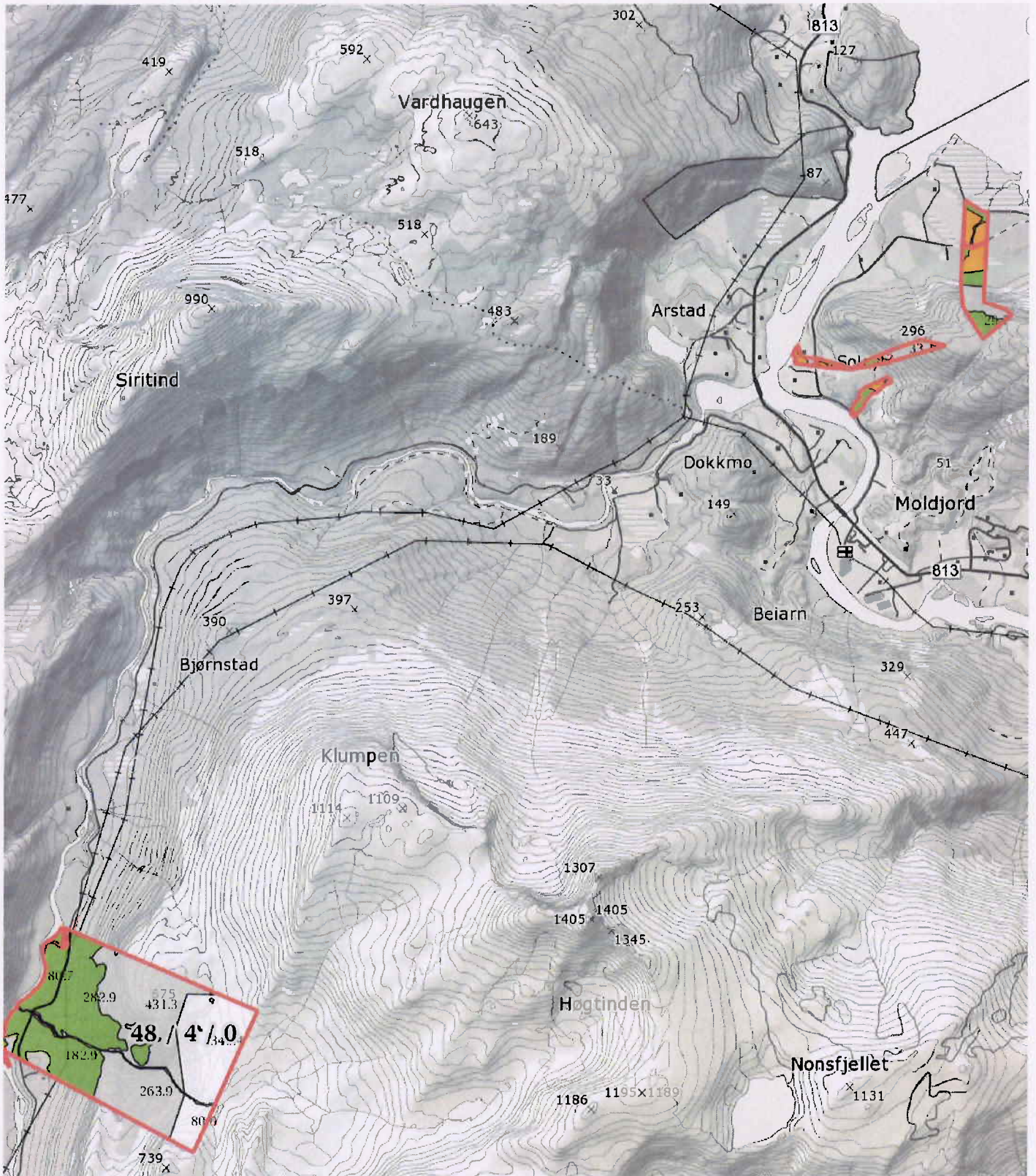
Pkt. 7.2 : Formålet med delingsbestemmelsen er å sikre og samle ressursene som grunnlag for **landbruksdrift.**

Pkt. 7.3 : Når kan bestemmelsen anvendes.

Pkt. 7.3.1 : « eiendommen må ha en slik størrelse og beliggenhet at den kan gi **lønnsom drift.**»

Mvh. Tore Soløy, 8110 Moldjord

<p>0 200 600m</p> <p>Målestokk 1 : 40000 ved A4 utskrift</p> <p>Utskriftsdato: 15.01.2014</p>	<p>Markslag (AR5) 7 klasser</p> <p>TEGNFORKLARING</p> <p> Fulldyrka jord</p> <p> Overflatedyrka jord</p> <p> Innmarksbeite</p> <p> Produktiv skog</p> <p> Annet markslag</p> <p> Bebygg, samf, vann, bre</p> <p> Ikke klassifisert</p> <p>Sum:</p>	<p>AREALTALL (DEKAR)</p> <table border="1"> <tr><td>89.8</td><td></td></tr> <tr><td>0.0</td><td></td></tr> <tr><td>0.9</td><td>90.7</td></tr> <tr><td><u>721.9</u></td><td><u>721.9</u></td></tr> <tr><td>832.9</td><td></td></tr> <tr><td>21.6</td><td>854.5</td></tr> <tr><td>425.4</td><td></td></tr> <tr><td><u>2092.5</u></td><td><u>1667.1</u></td></tr> </table>	89.8		0.0		0.9	90.7	<u>721.9</u>	<u>721.9</u>	832.9		21.6	854.5	425.4		<u>2092.5</u>	<u>1667.1</u>
89.8																		
0.0																		
0.9	90.7																	
<u>721.9</u>	<u>721.9</u>																	
832.9																		
21.6	854.5																	
425.4																		
<u>2092.5</u>	<u>1667.1</u>																	
<p>GÅRDSKART 1839-9/9</p> <p>Tilknyttede grunneiendommer:</p> <p>9/9 - 48/4</p>	<p>Kartet viser en presentasjon av valgt type gårdskart for valgt eiendom. I tillegg vises bakgrunnskart for gjenkjenning. Arealstatistikken viser arealer i dekar for alle teiger på eiendommen. Det kan forekomme avrundingsforskjeller i arealtallene.</p> <p>Ajourføringsbehov meldes til kommunen.</p>	<p> Arealressurgrenser</p> <p> Eiendomsgrenser</p>																

TILBYGG HYTTE SANDMOEN MED DISPENSASJONSSØKNAD

Saksbehandler: Torbjørn Grimstad
Arkivsaksnr.: 13/513

Arkiv: GNR 3/15/1

Saksnr.: Utvalg
3/14 Plan- og ressursutvalget

Møtedato
29.01.2014

Rådmannens innstilling:

Plan- og ressursutvalget i Beiarn kommune er positive til søknad om dispensasjon fra bestemmelsen om 80 m² grunnflate i reguleringsplan for Sandmoen, for bygging av inntil 83 m² BYA på gnr. 3, bnr. 15, fnr. 1.

Videre behandling av saken delegeres til rådmannen.

Saksutredning:

Gustav Kjellså søkte 06.09.2013 om tillatelse til 33 m² tilbygg på eksisterende hytte på gnr. 3, bnr. 15, bnr. 1. Hytta har fra før et BYA på ca 40 m². I tillegg kommer uthuset på ca 10 m².

Søknaden oppgir ingen andre grunner for dispensasjon enn hytteeiers behov.

Bakgrunn:

Hytta ligger innenfor reguleringsplan for Sandmoen. Bestemmelsene om bebyggelsens karakter i reguleringsplanen lyder:

Bebyggelsen skal tilpasses tomtens topografi. Bygningsform, materiale og farger skal velges slik at fritidsboligen faller naturlig inn i landskapet. Fritidsboligens grunnflate skal ikke 80 m² inkl. uthus, som skal plasseres i naturlig tilknytning til hovedbygget. Dette gjelder også for eventuell på/tilbygging til tidligere bebyggelse.

Dette tolkes til at BYA (bebygd areal) for fritidsbolig og uthus ikke skal overstige 80 m².

Plan- og bygningsloven § 19 stiller krav om grunnlagt søknad. I tillegg skal de samfunnsmessige fordelene ved å innvilge dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering.

Vurdering:

Det som skal vurderes er de samfunnsmessige fordeler kontra ulemper ved dispensasjon. Rådmannen kan ikke se noen umiddelbare ulemper ved en moderat økning (under 5 %) på BYA i forhold til planbestemmelsene.

De samfunnsmessige fordelene er aktivitet i et fraflyttet miljø. En viss opprettholdelse av det gamle kulturlandskapet gjennom bruk, vektlegges her som positivt. Et avslag på dispensasjonssøknad «for noen få kvadrat» vil kunne oppleves som at kommunen «stikker kjepper i hjulene» for et privat trivselstiltak og tilrettelegging for fremtidig bruk.

FORSØKSORDNING MED ETABLERING AV SNØSCOOTERLØYPER - FORSKSRIFT.

Saksbehandler: Otto John Navjord
Arkivsaksnr.: 13/207

Arkiv: K01

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
6/13	Formannskapet	24.04.2013
25/13	Plan- og ressursutvalget	06.06.2013
4/14	Plan- og ressursutvalget	29.01.2014

Rådmannens innstilling:

Beiarn kommunestyre vedtar Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløype i Beiarn kommune med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr 87 om forsøk i offentlig forvaltning §§ 3 og 5, jfr. Kgl. Res. 11 desember 1992 nr 1050.

Bakgrunn:

Regjeringen har besluttet å iverksette en forsøksordning for perioden 2014 – 2018 med adgang for kommunene til å etablere snøscooterløyper for fornøyleskjøring gjennom arealplanlegging etter plan- og bygningsloven.

Ordningen er utarbeidet som et forsøk etter forsøksloven. Departementet har utarbeidet en standardisert forskrift for forsøket. Kommunestyret må vedta forskriften innen 1. april 2014.

Plan og ressursutvalget vedtok i sak 25/13 å søke deltakelse i den nye forsøksordningen med snøscooterløyper.

Alle kommuner som meldte sin interesse og som vedtar forskriften innen fristen, kan delta i ordningen.

Vurdering:

Plan og ressursutvalget har tidligere vedtatt å søke om deltakelse i det nye forsøket med snøscooterløyper.

Det er nå utarbeidet en forskrift som gir nærmere bestemmelser for forsøket, forskriften må vedtas av de kommuner som ønsker å være med i forsøket.

Det tilrås at fremlagte forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper vedtas.

Vedlegg:

Brev fra departementet dat 3.12.2013

Forskrift om kommunalt forsøk med etablering av snøscooterløype.

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Kommuner iht. liste
Fylkesmennene

Beiarn Kommune		
Ar/Saksnr.	Dok.nr.	Reg.nr/Ar
13/207	8	5997/13
03 DES 2013		
Ark.kode P	K01	
Ark.kode S		
Avdeling	L/K	Saksbeh.
Kassasjon		Gradering
		OJN

Deres ref

Vår ref

Dato
03.12.2013

Forsøksordning med etablering av snøscooterløyper

Miljøverndepartementet inviterte tidligere i år til en ny forsøksordning for perioden 2014-2018 med adgang for kommunene til å etablere snøscooterløyper for fornøyelseskjøring gjennom arealplanlegging etter plan- og bygningsloven. Ordningen skulle opprinnelig begrenses til 40 kommuner.

Regjeringen har nå besluttet å iverksette forsøksordningen, og samtidig utvide den. Slik at den omfatter alle kommunene som hadde meldt sin interesse for å delta. Alle kommunene som mottar dette brevet kan dermed delta i ordningen.

Ordningen er utarbeidet som et forsøk etter forsøksloven. Departementet har utarbeidet en standardisert forskrift som gir nærmere bestemmelser for forsøket, herunder om planprosessen kommunen må gjennomføre og hvilke begrensninger og hensyn som gjelder for anlegging av løypene. Forskriften følger vedlagt. Den finnes også elektronisk her:

http://www.regjeringen.no/upload/MD/2013/Forskrifter_forsoksordning_snoscooter.pdf

NB! Vi gjør oppmerksom på at det til Miljøverndepartementets pressemelding om saken på et tidspunkt var linket til feil versjon av forskriften.

For at kommunene skal kunne delta i forsøksordningen, må kommunestyret vedta forskriften og sende den til Kommunal- og regionaldepartementet (Kommunal- og moderniseringsdepartementet fra 1. januar 2014) via Miljøverndepartementet (Klima-

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo
postmottak@md.dep.no

Kontoradresse
Kongens gate 20
http://www.md.dep.no/

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 882

Naturforvaltnings-
avdelingen
Telefaks

Saksbehandler
Hege Feiring
22 24 58 91

og miljødepartementet fra 1. januar 2014) for stadfesting. Departementet vil stadfeste forskriftene fortløpende etter hvert som de kommer inn. Siste frist for innsending av forskriften for stadfesting, og derved for å anses som deltaker i forsøksordningen, er 1. april 2014.

Kommunen kan starte planprosessen for etablering av løyper før forskriften er stadfestet dersom den ønsker det. Kommunen kan imidlertid ikke treffe planvedtak om snøscooterløyper eller andre vedtak forskriften gir hjemmel for før forskriften er stadfestet.

Regjeringen understreker at kommunene i forsøket bør ha som mål å gjennomføre gode lokale prosesser, og vektlegge hensynet til støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø, jf forskriften § 3.

Miljødirektoratet vil sørge for nærmere oppfølging av forsøksprosjektet, herunder veiledning om gjennomføring av forsøket. Veiledning og praktisk informasjon vil samles på nettstedet Miljøkommune.no:

<http://www.miljokommune.no/Temaoversikt/Motorferdsel/Motorferdsel/Forsoksordning-motorferdsel/>

For ytterligere informasjon og veiledning bes kommunene om å kontakte fylkesmannens miljøvernavdeling, eller Miljødirektoratet ved seksjon for arealplanlegging i Trondheim.

Med hilsen

Øivind Dannevig (e.f.)
avdelingsdirektør

Hege Feiring
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Adresseliste:
Alta kommune

13/207 - 3

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper

Fastsatt av xxxx kommunestyre (dato) med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning §§ 3 og 5, jf. kgl. res. 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet (dato)

§ 1 Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2 Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven §§ 3-1 til 5-6 og §§ 10-1 til 13-4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3 Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

For Beiern Kommune		
Ar/Saksnr. 13/207	Dok.nr. 9	Reg.nr./Ar 6000/13
03 DES 2013		
Ark.kode P	K01	
Ark.kode S		
Avdeling LHK	Saksbeh. OJN	Gradering

§ 4 Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven §§ 11-6 og 12-4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng

§ 5 Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag §§ 3 og 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 2 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6 Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1-9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11-15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5-4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5-4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 8 Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 9 Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft ... og oppheves (senest 31. desember 2018).

**EITERJORD GRUNNEIERLAG SA - SØKNAD OM DISPENSASJON
MOTORFERDSEL I UTMARK FOR TRANSPORT AV UTSTYR TIL GJETERBU
VED KVALVATN**

Saksbehandler: Otto John Navjord
Arkivsaksnr.: 13/726

Arkiv: K01

Saksnr.: Utvalg
5/14 Plan- og ressursutvalget

Møtedato
29.01.2014

Rådmannens innstilling:

Plan- og ressursutvalget gir Eiterjord Grunneierlag v/Frank Hansen dispensasjon til bruk av én snøskuter til frakt av bagasje og utstyr til gjeterbu ved Kvalvatn i forbindelse med opphold.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for grunneierlagets medlemmer med tilsammen inntil 6 årlige turer og det skal føres kjørebok for hver tur.
- Dispensasjonen gjelder på vinterføre til og med 15. mai 2016.
- Trase: Etter fast trase fra Os til hytta.
- All kjøring utenom angitt formål og løype er forbudt.
- Kjøring under opphold på hytte er forbudt.
- Det er ikke tillatt å kjøre mellom kl. 23.00 og 06.00.
- Kjøring med snøscooter er ikke tillatt i etter 15. mai.
- Det skal tas hensyn til mennesker og naturmiljø.
- Dispensasjonen er bare gyldig når det foreligger grunneiertillatelse. For de områdene som ligger innenfor statskogen i Beiarn gjelder denne tillatelse som grunneiers tillatelse.
- Grunneiertillatelse og dispensasjon med kjørebok skal medbringes og forevises ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i den samt endrede forutsetninger i regelverket kan føre til inndragning.

Vedtaket har hjemmel i Forskrift for motorkjøretøyer i utmark etc. § 6.

Bakgrunn:

Eiterjord Grunneierlag SA v/Frank Hansen søker om dispensasjon for å transportere diverse utstyr til felles gjeterbu ved Kvalvatn. Det nevnes spesielt materialer, ved, proviant og saltslikkesteiner.

Grunneierlaget søker om fornyelse av tidligere gitt dispensasjon. Det søkes nå om å kunne bruke inntil tre snøskutere. Dette begrunnes med at det er felles gjeterbu og gjerne felles dugnadet i forbindelse med vedlikehold, samt større sikkerhet.

Vurdering:

Motorferdselsloven har som formål "*ut fra et samfunnsmessig helhetssyn å regulere motorferdselen i utmark og vassdrag med sikte på å verne om naturmiljøet og fremme*

trivselen", jf. § 1. Lovens utgangspunkt er at motorisert ferdsel i utmark og vassdrag er forbudt, om ikke annet følger av loven selv eller vedtak gjort med hjemmel i loven, jf. § 3.

Transport av utstyr til foreningshytter (og hytter med flere eiere) kan ikke tillates etter paragraf 5, men må behandles etter § 6 i Nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag:

I unntakstilfelle kan kommunestyret - eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer - etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 - § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hytta omtales som gjeterhytte i søknaden. Transport av utstyr i forbindelse med beitebruk, som f.eks. saltslikkesteiner og materialer til vedlikehold anses som næringsvirksomhet i landbruket. Nødvendig slik transport er direkte tillatt i motorferdselsloven, jfr. § 4. En vil da lett kunne ta med seg en del ved og proviant for opphold på hytta.

En har imidlertid forståelse for at også andre medlemmer av grunneierlaget, som ikke driver næringsvirksomhet hvor gjeterhytta inngår, ønsker å kunne frakte bagasje og utstyr med snøskuter når de oppholder seg på hytta. Det foreligger da neppe et behov for bruk av flere snøskutere samtidig.

I kommunens retningslinjer for dispensasjonsbehandling heter det at *bestemmelsen skal bare brukes ved særlige behov for transport. Kjøringen skal ikke være rekreasjonskjøring. Dispensasjoner skal alltid begrenses i antall turer basert på en konkret vurdering av behovet. Eksempel på bruk av snøscooter kan være:*

- *Arrangement for eldre gjennomført av lag og foreninger.*
- *Følgeskuter for funksjonshemmede.*
- *Oppkjøring av skiløyper ut over forskriftens § 3 e.*
- *Transport av bagasje/utstyr til hytte som eies av lag, forening, flere personer og leid hytte.*
- *Transport av utstyr til egen hytte som ligger mindre enn 2,5 km fra brøytet bilveg.*
- *Transport i forbindelse med drift av åpne hytter i fjellet. Det forutsettes at det er allment kjent at hytta er åpen.*
- *Transport av åte ved lisensjakt.*

Som grunnlag for vedtaket er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldsloven:

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt da dette kan ha negative effekter gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9

Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak. Det er derfor lagt begrensinger på

ferdselen både mht antall snøscootere som kan brukes og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil snøskuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Snøskuterkjøringen begrenset i omfang og vil ikke medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11

Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Ikke aktuelt i denne saken.

Konklusjon

Omfanget av kjøringen begrenses i tid og omfang. Med gitte vilkår vurderes ikke bruk av snøskuter til transport av bagasje og utstyr i området å være i strid med formålet.

Vedlegg:

SKADEFELLINGSLAGET - SØKNAD OM DISPENSASJON MOTORFERDSEL I UTMARK FOR UTKJØRING AV ÅTE

Saksbehandler: Otto John Navjord
Arkivsaksnr.: 13/730

Arkiv: K01

Saksnr.: Utvalg
6/14 Plan- og ressursutvalget

Møtedato
29.01.2014

Rådmannens innstilling:

Plan- og ressursutvalget gir skadefellingslaget v/Simon Engholm dispensasjon til å kjøre ut åte på snødekt mark til jaktbu ved lille Gråtåforsen i forbindelse med jakt på jerv.

Vilkår for dispensasjon:

- Tillatelsen gjelder for bruk av én snøskuter.
- Tillatelsen gjelder i lisensjaktperioden.
- Tillatelsen varer i tre år fram til 15.2.2016.
- Det skal kjøres etter fast trase.

Vedtaket har hjemmel i Forskrift for motorkjøretøyer i utmark etc. § 6.

Bakgrunn:

Skadefellingslaget v/Simon Engholm søker om tillatelse til å kjøre ut åte på snødekt mark i forbindelse med åtejakt på jerv i et område ved lille Gråtåforsen i Gråtådalen hvor ei jaktbu er plassert.

Vurdering:

Motorferdselsloven har som formål "ut fra et samfunnsmessig helhetssyn å regulere motorferdselen i utmark og vassdrag med sikte på å verne om naturmiljøet og fremme trivselen", jf. § 1. Lovens utgangspunkt er at motorisert ferdsel i utmark og vassdrag er forbudt, om ikke annet følger av loven selv eller vedtak gjort med hjemmel i loven, jf. § 3.

Denne saken behandles etter § 6 i Nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag:

I unntakstilfelle kan kommunestyret - eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer - etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 - § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

I kommunen har det over flere år vært betydelige tap av sau på beite, bl.a. som følge av en for stor jervbestand. Når kvoten for lisensjakt er gitt, og behovet åpenbart er til stede, må jakta følges opp på ulike måter slik at en når målet om en redusert jervbestand, jf fastsatte bestandsmål. Åtejakt i perioder med fullmåne har så langt vist seg å være en effektivt men krevende jaktform. Åtejakt bør så langt det er mulig drives i områder som er lett tilgjengelige, men når søkerne finner ut at åtejakt i omsøkte områder kan være fornuftig vil kommunen også

legge til rette for en best mulig utnyttelse av åteplassen. Det medfører et behov for å kunne transportere ut åte og utstyr med snøscooter og at jegeren også gjør dette i forbindelse med opphold jaktbua.

Som grunnlag for vedtaket er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldsloven:

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt da dette kan ha negative effekter gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsele på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9

Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak. Det er derfor lagt begrensinger på ferdsele både mht antall snøscootere som kan brukes og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil snøskuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Snøskuterkjøringen det er søkt om er så begrenset i omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11

Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Ikke aktuelt i denne saken.

Konklusjon

Tiltak i forbindelse med åtejakt anses som et nytteformål hvor kjørebehovet tilfredsstillende de betingelser som forskriftens § 6 oppstiller for å kunne gi dispensasjon. Omfanget av kjøringen vil både i tid og avstand være begrenset. Med gitte vilkår vurderes ikke bruk av snøskuter til transport av åte i dette området å være i strid med formålet.

Vedlegg: